

İSMAİL KARAKURT

YORUM LÜKSÜ

Bir tabiat kitabı var, sayfaları yırtık pırtık
Alkışları, öpücükleri, armağanları nideyim
Kalmadı kayalardan fıskıran sular
Büyülü kırlar, bahçelerin kuytu güzelliği.

Eşyada sır yok, söz uçtu, tilkilere gün doğdu
Düzdü yuvarlaktı dediğimiz dünya küçükmüş
“İncelik fânidir.” demiş Yahya Kemal,
İnsan incecik gelir, incinip gidermiş buradan.

Nar çoktan çatlamış bine bölünmüş
Gönlümüz çay buğusu tütüyor
Neşet Baba gitti, boynu kanadı turnaların
Kimse söylemiyor artık türküleri en iyi.

Ufak tefek demeseydim serçelere
Sonsuzdu belki peygambere muhabbeti
Sütler bozuldu, ama emdiğim süt hatırına;
Dünyada nasibimiz bir iki kelam imiş.

İçime atmazdım bunu,
Unutup göklerin ve yerin dilini
Bir sesin karanlığında kaldım,
Keşke öpseydim yere düşen ekmekleri!